

[Sonja Mikkelsen]

statstilskud, men det er indbygget i lovgivningen, at dette ekstra statstilskud efterfølgende kan modregnes i kommunernes samlede bloktilskud. Det vil vise sig i 1995, om vi kommer i en sådan situation, og så må vi tage stilling til konsekvenserne til den tid. Vi kan også komme i den modsatte situation, nemlig at byggeomfanget er blevet væsentlig mindre. Er det tilfældet, må vi forholde os til det, vurdere, om der faktisk bygges for lidt i forhold til behovet, og tage initiativer på den baggrund. Men det er tænkte situationer, der i begge tilfælde skal sammenholdes med udviklingen i øvrigt i samfundet, herunder selvfølgelig udviklingen på boligområdet og inden for beskæftigelsen.

I Socialdemokratiet finder vi altså ikke, at der er grundlag for at tage yderligere skridt på dette område på nuværende tidspunkt. De virkemidler, som SF peger på, kan naturligvis være relevante at overveje, hvis vi kommer i en situation, hvor vi må vurdere, at omfanget af det almennyttige boligbyggeri er for ringe, men lad os vende tilbage til den debat om et år eller halvandet. I Socialdemokratiet har vi en forventning om, at kommunerne rent faktisk er i stand til at sikre, at det nødvendige almennyttige byggeri bliver sat i gang, men om tilliden er velbegrundet, vil kun tiden vise.

Med disse bemærkninger skal jeg afvise beslutningsforslaget, og da hverken De Radikales ordfører, hr. Jørgen Estrup, eller CD's ordfører, hr. Svend Aage Jensen, kan være til stede, skal jeg oplyse, at også disse to partier afviser forslaget.

Pernille Sams (KF):

Dette beslutningsforslag er vi så uenige i, som man vist overhovedet kan blive, og for os er det ufatteligt, at det kan fremsættes i fuld alvor. SF vil helt ukritisk forøge det støttede byggeri, koste hvad det koste vil og uanset perspektiverne.

Og hvorfor nu det, må man spørge sig selv. Er det, fordi erfaringerne med det almennyttige byggeri er så gode, at der skal være meget mere af det? Næh, det kan det jo ikke være, tværtimod. Det er en god idé at bygge gode, billige boliger, der kan være med til at løse boligsociale problemer, som det siges, men det er jo bestemt ikke lykkedes at realisere ideen, så erfaringerne er dårlige. Faktisk er det almennyttige byggeri noget af det allerdyreste, man

kan bo i i dag, på trods af at skatteyderne har betalt store tilskud til opførelsen. Derfor må vi efterfølgende også betale store dele af den løbende husleje for beboerne, så de kan få råd til at bo der, og alligevel er de utilfredse med deres bolig, og de store sociale problemer vokser. Så det kan i hvert fald ikke siges at være en succes, tværtimod, så hvorfor dog forøge problemerne ved at bygge endnu mere af det?

Efter vores mening er der således ikke behov for at opføre flere almennyttige boliger overhovedet. Der er allerede mange tomme lejligheder, som ikke kan lejes ud, og hvis befolkningen fik reelle valgmuligheder, ville store dele af den almennyttige sektor finde ud af, hvor lidt konkurrencedygtig den i virkeligheden er. Det ulykkelige er, at disse boliger bliver brugt som et politisk styringsinstrument, og derfor ønsker visse partier fortsat at poste mange penge i dette foretagende. Man sætter sig langt ud over befolkningens ønsker, vælger boligform for befolkningen og skaber samtidig en masse problemer, fordi det er af nød og ikke af lyst, man må bosætte sig dér. Man bliver anvist en lejlighed, man vælger ikke en lejlighed.

Nej, drop støtten til opførelse af boliger, og giv i stedet for pengene til de mennesker, der har behov for støtte til at betale deres boligudgifter. Der skal ikke skæres i beløbet; vi vil ikke spare på pengene på det område, de skal bare gives i form af en sum penge til boligudgifter, som de mennesker kan bruge efter frit valg til at bosætte sig i den boligform, de har lyst til. Dermed er det også sagt, at man har ret til at modtage samme støtte, selv om man ikke vælger det dyre sociale boligbyggeri, men f.eks. hellere vil bo i en billig lejebolig på det private udlejningsmarked eller i en ejerbolig.

Lad den reelle efterspørgsel og ikke politisk ønsketænkning afgøre, hvad der skal bygges. Det er en langt mere menneskeværdig bolig- og socialpolitik, og hvorfor skal vi dog sidde herinde og bestemme, hvilken bolig der er bedst for hvem? Man kunne da i det mindste lade det komme an på en prøve og iværksætte et fritvalgsforsøg. Det ville være meget spændende at se, hvor mange der i virkeligheden frivilligt valgte den dyreste løsning, en almennyttig bolig, hvis de fik et frit valg, og befolkningens reelle valg ville give os et vældig godt grundlag for at vurdere, hvor pengene skal bruges, og om vi i virkeligheden ikke bruger